

Sentencja

Artykuł 2 dyrektywy Rady 85/433/EWG z dnia 16 września 1985 r. dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie farmacji, zawierającej środki mające na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości odnoszącego się do niektórych działalności z dziedziny farmacji, należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie, które stosuje się tylko do minimalnego wymogu uznawania dyplomów, przewidzianego przez tę dyrektywę, nie korzysta z żadnego uznania przez nią nadaną.

(¹) Dz.U. C 182 z 23.07.2005.

Postanowienie Trybunału (druga izba) z dnia 11 maja 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Włochy) — Confcooperative, Unione regionale della Cooperazione Fvg Federagricole, Friulvini Soc. coop. rl, Cantina Sociale di Ramuscello e S. Vito przeciwko Ministero delle Politiche Agricole e Forestali oraz Regione Veneto

(Sprawa C-231/04) (¹)

(Artykuł 104 ust. 3 akapit pierwszy regulaminu Trybunału — Stosunki zewnętrzne — Umowa WE-Węgry dotycząca wzajemnej ochrony i kontroli nazw win — Ochrona na terenie Wspólnoty nazwy związanej z niektórymi winami pochodzącymi z Węgier — Oznaczenie geograficzne „Tokaj” — Wymiana pism — Możliwość używania wyrażenia „Tocai” w nazwie „Tocai friulano” lub „Tocai italico” celem opisu i prezentacji pewnych win włoskich, w szczególności win gatunkowych produkowanych w określonym regionie („psr.”), w okresie przejściowym upływającym w dniu 31 marca 2007 r. — Wyłączenie tej możliwości po upływie okresu przejściowego — Ważność — Podstawa prawna — Artykuł 133 WE — Zasady międzynarodowego prawa traktatów — Artykuły 22-24 porozumienia TRIPS — Ochrona praw podstawowych — Prawo własności)

(2006/C 224/25)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Confcooperative, Unione regionale della Cooperazione Fvg Federagricole, Friulvini Soc. coop. rl, Cantina Sociale di Ramuscello e S. Vito

Strona pozwana: Ministero delle Politiche Agricole e Forestali, Regione Veneto

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Ważność umowy WE-Węgry z dnia 23 listopada 1993 r. dotyczącej wzajemnej ochrony i kontroli nazw win — Ważność wymiany pism między stronami umowy, w wyniku której ustanowiono zakaz używania nazwy „Tocai” we Włoszech począwszy od roku 2007

Sentencja

- 1) Układ Europejski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z jednej strony a Republiką Węgierską z drugiej strony [tłumaczenie nieoficjalne] zawarty i zatwierdzony w imieniu Wspólnoty decyzją Rady i Komisji 93/742/Euratom, EWWiS, WE z dnia 13 grudnia 1993 r. nie stanowi podstawy prawnej decyzji Rady 93/724/WE z dnia 23 listopada 1993 r. w sprawie zawarcia między Wspólnotą Europejską a Republiką Węgierską umowy dotyczącej wzajemnej ochrony i kontroli nazw win [tłumaczenie nieoficjalne].
- 2) Artykuł 133 WE przywołany w preambule decyzji 93/724 stanowi właściwą podstawę prawną zawarcia przez samą Wspólnotę umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Węgierską dotyczącej wzajemnej ochrony i kontroli nazw win.
- 3) Zakaz używania we Włoszech nazwy „Tocai” po 31 marca 2007 r., wynikający z wymiany pism w sprawie art. 4 umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Węgierską dotyczącej wzajemnej ochrony i kontroli nazw win, nie jest sprzeczny z uregulowaniem homonimiczności oznaczeń zawartym w art. 4 ust. 5 tej umowy.
- 4) Wspólna deklaracja dotycząca art. 4 ust. 5 umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Węgierską dotyczącej wzajemnej ochrony i kontroli nazw win, w zakresie, w jakim wskazuje w pierwszym akapicie, że odnośnie art. 4 ust. 5 lit. a) tej umowy Umawiające się Strony stwierdzają, iż w czasie trwania negocjacji nie był im znany żaden przypadek, do którego wskazany przepis mógłby mieć zastosowanie, nie stanowi oczywiście błędnego przedstawienia okoliczności faktycznych
- 5) Artykuły 22-24 Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej zawartego w załączniku I C do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu, zatwierdzonego w imieniu Wspólnoty w odniesieniu do kwestii należących do jej kompetencji decyzją Rady 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r., należy rozumieć w ten sposób, że w takim przypadku, jak ten w sporze głównym — gdy oznaczenie geograficzne państwa trzeciego i oznaczenie pochodzące od nazwy odmiany winorośli, używane dla oznaczania i prezentacji określonych wyprodukowanych z niej win wspólnotowych, są homonimiczne — przepisy te nie zawierają wymogu umożliwienia dalszego używania tego oznaczenia, również wtedy, gdy w przeszłości było ono używane przez odnośnych producentów w dobrej wierze lub przez co najmniej 10 lat poprzedzających datę 15 kwietnia 1994 r. i kraj, region lub miejsce pochodzenia objętego ochroną wina są w nim określone w sposób na tyle jednoznaczny, że konsument nie może zostać wprowadzony w błąd.

6) Nie narusza prawa własności skierowany do właściwych producentów z regionu Friuli-Wenecja Julijska (Włochy) zakaz używania słowa „Tocai” w nazwie „Tocai friulano” lub „Tocai italico” dla oznaczania i prezentacji określonych włoskich win gatunkowych produkowanych w określonym regionie po upływie w dniu 31 marca 2007 r. okresu przejściowego, który to zakaz wynika z wymiany pism w sprawie art. 4 umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Węgierską dotyczącej wzajemnej ochrony i kontroli nazw win — pism do tej umowy załączonych, lecz niestanowiących jej części.

(¹) Dz.U. C 201 z 7.8.2004.

Postanowienie trybunału (piąta izba) z dnia 6 lipca 2006 r. (wnioski o wydanie orzeczeń w trybie prejudycjalnym złożone przez Commissione tributaria provinciale di Napoli i Commissione tributaria regionale di Firenze — Włochy) — Casa di cura privata Salus SpA przeciwko Agenzia Entrate Ufficio di Napoli 4

(Sprawy połączone C-18/05 i C-155/05) (¹)

(Artykuł 104 § 3 akapit drugi regulaminu — Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 13 część B lit. c) — Zwolnienia — Dostawa towarów przeznaczonych w całości do celów działalności zwolnionej od podatku, w przypadku których nie przysługiwało prawo do odliczenia)

(2006/C 224/26)

Język postępowania: włoski

Sądy krajowe

Commissione tributaria provinciale di Napoli, Commissione tributaria regionale di Firenze

Strony w postępowaniach przed sądem krajowym

Strony skarżące: Casa di cura privata Salus SpA (C-18/05), Agenzia delle Entrate — Ufficio di Firenze 1 (C-155/05)

Strony pozwane: Agenzia Entrate Ufficio di Napoli 4 (C-18/05), Villa Maria Beatrice Hospital Srl (C-155/05)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Commissione tributaria provinciale di Napoli — Wykładnia pierwszej części art. 13 część B lit. c) szóstej dyrektywy VAT — Zwolnienia dostaw towarów przeznaczonych w całości do celów działalności zwolnionej od podatku lub w przypadku których nie przysługiwało prawo do odliczenia — Bezpośrednie stosowanie

Sentencja

Wykładni pierwszej części art. 13 część B lit. c) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków

obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, należy dokonywać w ten sposób, że przewidziane w niej zwolnienie od podatku dotyczy jedynie odsprzedaży towarów nabytych wcześniej przez podatnika dla potrzeb działalności zwolnionej od podatku na mocy tego przepisu, o ile nie przysługiwało mu prawo do odliczenia podatku od wartości dodanej naliczonego przy pierwotnym nabyciu tych towarów.

(¹) Dz.U. C 93 z 16.04.2005
Dz.U. C 155 z 25.06.2005

Postanowienie Trybunału z dnia 13 czerwca 2006 r. — Ornella Mancini przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-172/05 P) (¹)

(Odwołanie — Urzędnicy — Stanowisko lekarza konsultanta — Ogłoszenie o naborze — Analiza porównawcza zasług — Skład komisji ds. naboru — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne i w części oczywiście bezzasadne)

(2006/C 224/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Ornella Mancini (Przedstawiciele: E. Boigelot, avocat)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: C. Berardis-Kayser i G. Berscheid, pełnomocnicy oraz B. Wägenbaur, avocat)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (czwarta izba) z dnia 3 lutego 2005 r. w sprawie Mancini przeciwko Komisji (sprawa T-137/03), w którym to Sąd oddalił skargę, której przedmiotem było żądanie uchylecia decyzji Komisji nieuwzględniającej kandydatury wnoszącego odwołanie na stanowisko lekarza konsultanta przy „Służbie medycznej w Brukseli”, a także decyzji o powołaniu na to stanowisko innego kandydata, oraz żądanie odszkodowania i zadośćuczynienia.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona jako niedopuszczalna i w części oddalona jako oczywiście bezzasadna.
- 2) Koszty postępowania ponosi skarżący.

(¹) Dz.U. C 132 z 28.5.2005.